

فارس شیراز

بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقا میرزا بزرگ

جناب آقا علی محمد علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای بنده آستان مقدس آنچه نگاشتی ملاحظه گردید و بر تفصیل اطلاع حاصل شد هفت‌وادی بجهت سیر و سلوک نازل شده و سیر و سلوک بسیار محبوب اگر اهل فقر عبارت از نفوسی باشند که در این وادی سلوک نمایند و باین اخلاق متخلّق شوند روش راستان گیرند و سلوک آزادگان جویند هر نام که عنوان گردد ضرری ندارد درویش که از قلم اعلیٰ تحریر یافت معنیش فحوای رساله سلوکست و بسیار مقبول ولی جمعی الآن در این جهانند و بظاهر و باطن سرگشته و پریشان و مهمل و معطل و بار گران بر سائر ناس بصنعتی مشغول نشوند و بکار و کسبی مألوف نگردند و خود را از آزادگان شمردند و حال آنکه از برای توت شمران و فواکه توسرکان و موسم خرماي عربستان دویست فرسخ طی نمایند اینگونه نفوس مهمله البتّه مقبول نه زیرا هر نفسی باید کاری و کسبی و صنعتی پیش گیرد تا او بار دیگران را حمل نماید نه اینکه خود حمل ثقیل شود و مانند علت کابوس مستولی گردد باری سیر و سلوک در وادی عشق و محبت الله بسیار محبوب و ذکر حق مقبول و از شدت فرح و سرور غزلخوانی و نغمه سرائی مطلوب و مادون آن اوهام و عیوب و علیک التّحیّة و التّناء ع ع

این سند از کتابخانه مرجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۲ فوریه ۲۰۲۴، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر